

स्थापन न० स्या-णिच्-पुक् ल्युट् । १ चारोपणे २ पुं सवनाख्ये
गर्भसंस्कारे च भेदि० । २ समाधौ । युच् । स्थापनाप्यत्र
स्त्री वा च निवेशने वादे भावपक्षस्य प्रमाणादिना
व्यवस्थापने च । [ङीप् । पाठायाम् अमरः ।

स्थापनी स्त्री स्थाप्यतेऽनया स्या-णिच्-पुक् करणे ल्युट्
स्थापित त्रि० स्या-णिच्-पुक् क्त । १ निश्चिते २ निवेशिते
इत्यसौ च भेदि० ।

स्थामन् न० स्थ-मनिन् । १ सामर्थ्ये अमरः २ बले च ।

स्थायिन् त्रि० स्या-चिनि । १ स्थितिशीले कलङ्कारोक्ते
रसात्कृते रत्नादिभावे पु० । “दिभावेनानुभावेन व्यक्तः
संचारिणा तथा । रसतामेति रत्नादि स्थायी भावः
सचेतसाम्” “अविच्छेदा विच्छेदा वा यं तिरोधातमक्षमाः
आस्मादाङ्कुरकन्दोऽसौ भावः स्थायीति सम्मतः” ।
“रतिहोसच शोकच क्रोधोत्साहौ भयं तथा ।
जुगुप्सा विकयचोत्थमसौ प्रोक्ताः शमोऽपि च” सा० द० ।
एते च क्रमेण शृङ्गारादीनां स्थाविभावाः । [अमरः ।

स्थायुक त्रि० स्या-उकञ् । १ स्थितिशीले २ एकपासाधिकते पु०
स्थाल न० स्थलति तिष्ठत्युदात्तं आधारं यञ् । (घाक)
१ अक्षपातभेदे । २ पाकपात्रे (होडि) स्त्री अमरः
गौरा० ङीप् ।

स्थालीपाक पु० स्थाल्यां पाकः । गव्यदुग्धेन स्थाल्यां कृते
१ पाकभेदे । स्थाल्यां पच्यतेऽसौ पच-कर्मणि यञ्
२ चरो तत्पाकप्रकारः चरुशब्दे दिङ्भावात्तुक्तः गोभि-
लोक्तप्रकारः सं० त० दृशितो यथा
तत्र गोभिलः “अथोदुग्धलसुपले प्रक्षाल्य स्रष्टुं पचा-
दग्नेः प्रागप्यान् कुशानास्तोयं उपसादयुति अथ
हविर्निर्वपेदिति । त्रीहीन् यवान् वा कांस्येन चरु-
स्थाल्या वा अक्षुध्ने त्वा युष्टं निर्वपामीति देवतानामो-
द्देशः सकृद्यजुषा द्विस्त्रिणीम् अथ पचादवहन्तुसुपक्रमते
दक्षिणोत्तराभ्यां पाणिभ्यां त्रिःफलीकृतांस्तण्डुलां
स्विदेवताभ्यः प्रक्षालयेत् द्विमनुष्येभ्यः सकृत् पितृभ्य
इति । “पवित्रान्निर्हृतांस्तण्डुलानावपेत् कुशलश्रुतमिव
स्थालीपाकं स्थापयेत् प्रदक्षिणमुदायुवन् श्रुतमभिघार्य
उदगुदास्य प्रत्यभिचारयेदिति” सू० । अथार्थः उपसादयति
स्थापयति देवतानामोद्देशं देवतानामोद्धारणं यथा
स्थापयति अक्षुध्ने त्वा जुष्टं निर्वपामीत्यनेन उदुग्धलोपरि
श्रीहृत्पादीनां कांस्यादिना सकृद्विर्पेत् । अत्राक्षुध्ना इत्यत्र
चतुर्थ्यन्तनामोद्धारणम् । अतएव कात्यायनः “अवा-

विति नाम ऋद्धाजि” । नारायणीयेऽपि “शुष्टः पदं
हि यद्रूपं यत्र मन्त्रे हि दृश्यते । साध्याभिधाने
तद्रूपं तत्र स्थाने नियोजयेत्” । अतोऽदः पद एव
नामोद्घो नत विहृपाञ्जजपादादिदमित्यादौ । एवञ्चा-
मन्ये त्वा जुष्टं निर्वपामीति सामगानास् यजुःप्रयोगो
गोभिले निर्वपमात्रश्रुतेः यजुर्वेदिकसमन्त्रकपट्टणपोषणे
सामगेन न काव्ये” । यजुःपरिभाषामाह जैल्लिनिः “शेष्टे
यजुःशब्दः इति । शेष्टे मन्त्रमिक्षे मन्त्रजाते । ततश्च य-
न्मन्त्रजातं प्रक्षिप्यठितं गानपादभेदरहितं तद्वयजुरिति ।
वहुदेवत्ये च बहुदेवतानामभिः प्रत्येकं निर्वपः ।
अक्षुध्निर्वापो मन्त्रेणैव होमोऽपि पृथक् । निर्वोपपरि-
साधन्तु होमसंख्याविशेषस्थित्यनुसारेणेत्याह छन्दोगपरि-
शिष्टम् “देवतासंख्ययान्दह्य निर्वोपांश्च पृथक् क्षयक् ।
तूष्णीं द्विरेव गृह्णीयाद्दोमश्चापि पृथक् पृथक् । यावता
होमनिर्हृत्तिर्भवेद् वा यत्र कीर्त्तिता । शेषश्चैव भवेत्
किञ्चित्तावन्तं निर्वपेच्चरुम्” । यद्यपि देवतासंख्येति
वचनं चरुसमशीलयोः इत्युपक्रमस्य पठितं तथाप्या-
ङ्गायावाधयेन चरुसामान्यपरमिति । चरुविधौ तु
विद्याकरवाजपेयी “यत्र प्रयोजनाभावनिश्चयस्तत्रैव
तदुपादानादिबोधः । यत्नातुष्ठानवेलायामेव पुरुषदोषेण
प्रयोजनाभावो ज्ञायते तदा प्राक् तद्विषयात् शास्त्र-
प्रापितः पदार्थो नियमापूर्वमात्रार्थमनुष्ठेय” इति । अतएव
यदा त्वावस्थादिना ब्रीह्यादिस्थाने तण्डुला गृहीताः
तदापि अवघातादि समाचारान्ति याज्ञिकाः पठन्ति च ।
“घाते न्यूनं तथा क्लिप्ते साक्षाद्ये मान्निके तथा । यज्ञे
मन्त्राः प्रयोक्तव्यामन्त्रायज्ञार्थसाधकाः” । मान्निके मन्त्र-
साध्ये अवघातादौ । न्यूनं तत्काले मन्त्रपाठभावेऽपि
यज्ञकाले मन्त्राः पाठ्याः । अत्रिंस्तु मन्त्रार्थज्ञानस्य
नास्त्युपयोगः । चरुस्थालीपरिमाणमाह छन्दोगपरि-
शिष्टम् । “तित्यं गूर्हं समिन्माला ददा नातिहृत्तुं स्त्री ।
मृण्मन्थौडुम्बरो वामि चरुस्थाली प्रशस्यते” । गर्भप्रसार
टीकाभ्यां प्रादेशप्रमाणौ चरुस्थाली ओडुम्बरी ताम्रमयी
एषा पायसचरावपि न निषिद्धा “प्रयोत्तुष्टुत्तारश्च ताम्र-
पात्रे न दुष्यति” अतृतिवागरुतवचनाच्च । अतएव शार-
दातिलके “ततश्च संस्कृते वज्रौ गोक्षीरेण चरुं पचेत् ।
मन्त्रेण क्षाबिते पात्रे नये ताम्रमयादिके” । दक्षिणो-
त्तराभ्यामिति दक्षिण उत्तर उपरि यवीः पाण्यो-
न्माभ्यां सुपलं गृहीत्वा इति शेष । त्रिकलीकृतान्